

De schemata van fig. 6 tonen beelden die aan kamertjesvormige zweren doen denken. Duidelijk komt in onze tekst uit, dat wij ze als op zijn minst genomen twijfelachtige gevallen beschouwen. Zij zijn bij de procentuele berekening niet meegeteld.

De gevallen die de schrijver uit zijn boek *Maagchirurgie* aanhaalt, hebben betrekking op zeer grote zweren. Bij de operatie bleken deze wel in de naburige organen te zijn doorgedrongen. Het zijn dus veel verder gevorderde processen dan die waarover wij schreven.

N. J. SCHULTE, C. L. H. MAJOR, TH. J. J. SUREN

Roosendaal, 10 Januari 1949

CORRESPONDENTIE MET DE GENEESKUNDIGE HOOFDINSPECTIE

De ondergetekende verzoekt beleefd doch dringend, alle correspondentie, welke met hem of met een der onderdelen van zijn dienst wordt gevoerd, te richten aan de „Geneeskundig Hoofdinspecteur”, zonder vermelding van enigerlei naam.

De brieven, uitgaande van de Geneeskundige Hoofdinspectie, van welke afdeling dan ook, worden ondertekend door of namens de Hoofdinspecteur.

's-Gravenhage, Parkweg 12, 14 Januari 1949

C. BANNING,
Geneeskundig Hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid

HERCULISCHE TAAK

In het hoofdartikel onder bovenstaande titel in dit *Tijdschrift* van 8 Januari jl., komt de volgende zin voor: De regering heeft aanvankelijk uit zuinigheid en traagheid het particuliere initium tot een continuum gemaakt, met het natuurlijke gevolg dat de uit rijkelijke rijkssubsidies gegroeide instellingen te „weelderig” (de uitdrukking is van Minister DREES) zijn geworden en naar de verklaring van een Witte-Kruispresident van „autoritaire overheidsinmenging” niet meer gediend zijn.

Ik wil gaarne naar aanleiding van deze zin enige opmerkingen maken.

In de eerste plaats rijst de vraag of het wel waar is, dat de regering uit zuinigheid en traagheid het particuliere initium tot een continuum heeft gemaakt. Dit zou het geval hebben kunnen zijn, maar er kunnen ook andere motieven zijn geweest. Het is naar mijn mening zelfs waarschijnlijk, dat andere motieven de doorslag hebben gegeven bij het bepalen van de houding der regering (eigenlijk moet men zeggen van de achtereenvolgende regeringen). Natuurlijk heeft de regering zich telkenmale afgevraagd op welke wijze de belangstelling van het publiek voor vraagstukken der gezondheidszorg het best kan worden geprikkeld, hoe met de grootste kans op succes kan worden getracht aan de bevolking kennis en begrip bij te brengen omtrent het doel en de middelen der hygiëne. En men moest noodzakelijkerwijs tot het inzicht komen, dat, zoals VAN LOGHEM schrijft in zijn *Algemeene Gezondheidsleer*, „de toenemende aanraking van het publiek met een nimmer rustende wetenschap van het wezen der gezondheid zijn vertrouwen in de hygiëne en de geneeskunde zal versterken”. Het is niet dwaas om te geloven, dat de aanraking van het publiek met de medische wetenschap onvoldoende zal zijn, als dit publiek veroordeeld wordt om met de armen over elkaar te zitten. In ieder geval ben ik van oordeel, dat het ongeoorloofd is, zonder bewijzen aan te voeren, de regering te beschuldigen van krenterigheid als drijfveer, terwijl anderen van oordeel zijn dat wijs beleid de beginselen bepaalde.

In de aangehaalde zin volgt daarop een bewering, eveneens onbewezen, waarop ik in de tweede plaats gaarne even de aandacht wil vestigen. Er wordt gezegd, dat de uit zuinigheid verstrekte rijkelijke rijkssubsidies de gegroeide instellingen te weelderig maakten. Maar deze rijkelijke rijkssubsidies zijn